

**JOAN CAROL MURILLO (1917-1997)
I LA SEVA APORTACIÓ A L'ORTODÒNCIA. VIDA I OBRA**

Josep Maria USTRELL i TORRENT

INTRODUCCIÓ

Una sèrie de raons i la voluntat de donar continuïtat a la nissaga dels Carol en l'odontologia catalana, ens han decidit a fixar en unes notes el record de la vida i l'obra de Joan Carol i Murillo. Tot i la no massa extensa documentació que deixà escrita, l'aportació dels germans Carol i la documentació del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya (COEC), ens ha permès ordenar i aportar aquesta biografia.

La perspectiva dels anys que han passat des de la seva mort, permet que ja es pugui fer una valoració de la seva vida professional, de la seva aportació activa i el que això ha representat en l'evolució de l'ortodòncia al llarg de la segona meitat del segle XX.

La família Carol (el seu avi, el pare, ell mateix i els seus germans Lluís i Pere) han estat protagonistes de la centúria de l'odontologia en la que hi ha hagut més canvis, en la que veiem el pas d'una situació de mínims a un moment de personalitat pròpia i si ells no en són els únics protagonistes, sí que hi hem de reconèixer una gran influència.

Germà gran dels vuit fills¹ que tingueren Joan Carol Montfort i Rosa Murillo Mumbrú, va néixer el 18 de desembre de l'any 1917 a Barcelona. Essent el primogènit i amb un ambient familiar totalment dedicat a la professió, Joan Carol va viure i va seguir la trajectòria professional del seu avi Pere Carol Martí, concentrant la seva activitat en una parcel·la que apareix amb força, l'ortodòncia, demostrant sempre tenir una gran estima per la professió.

1. Joan, Lluís, Rosa, Teresa, Pere, Ignasi, Josep i Jordi.

Podríem aplicar-li part de la resposta que donà el seu pare a la revista *Anales Españoles de Odontoestomatología* l'any 1956, quan li preguntaven si seria odontòleg una altra vegada: Indubtablement, la professió m'ha proporcionat el plaer d'exercir-la amb dignitat i entusiasme. He procurat ser útil als necessitats i he tingut la satisfacció d'aconseguir el reconeixement dels meus companys de professió, cosa que m'ha proporcionat, tant a Espanya com a l'estranger, valuoses i sinceres amistats, resposta que el situa i defineix una forma de ser i d'actuar en la vida.

L'ODONTOLOGIA QUE VISQUÉ JOAN CAROL I MURILLO

Carol inicià els seus estudis d'odontologia a Madrid, passada la guerra civil, en un moment que estava tot per fer. La professió, a causa de l'ostracisme del règim polític de la postguerra civil espanyola, es trobava amb la dificultat d'establir relacions normals amb l'estranger i quasi havíem tornat als inicis del segle, quan la professió era exercida amb molta voluntat però poca preparació, una època, però, molt important pel desenvolupament de les aportacions tècniques innovadores, com va fer Carol.

Finalitzada la guerra civil, Joan Carol arriba a Madrid per estudiar a l'Escuela de Odontología, creada l'any 1914 i adscrita a la Facultad de Medicina. L'any 1942 s'hi creaven dues càtedres noves, Profilaxis dental y Ortodoncia, a més de l'ampliació a quatre cursos de medicina per accedir als estudis i dos anys després hi va haver una nova ampliació a la totalitat dels cursos de medicina per accedir a odontologia. El mateix any 1944, quan entra en vigor la Llei d'Ordenació Universitària o d'Especialitats Mèdiques, l'odontologia, amb la seva nova titulació, l'estomatologia, és considerada especialitat professional.

Amb el títol d'Odontòleg, a partir del 20 de març de 1945 es dedicarà amb exclusiva a la que serà la seva preferència durant tota la vida professional², l'ortodòncia. Tant és així que amb altres companys inquiets funden, l'any 1954, la Sociedad Española de Ortodoncia (SEDO). Van formar la seva primera Junta directiva: Joan Carol Murillo (redactor i arxiver), Juan de Aróstegui Barbier (tresorer), Diego Costa del Río (vice-president), Pere Planas Casanoves (president), Amancio Tomé Hidalgo (secretari) i Bernardo Martínez Gil

2. Consta amb el número col·legial 323 del COEC des del 10 de maig de 1950.

(assessor). Carol arribà a ser-ne membre d'Honor. Aquesta Societat³ posà el seu nom al premi que es concedeix a la millor primera comunicació en la seva reunió científica anual. Una especialitat relacionada amb l'ortodòncia i d'atenció general al pacient infantil, la Sociedad Española de Odontopediatria, va tenir el seu suport com a membre fundador, l'any 1975. D'aquí el seu pensament global a l'hora de l'atenció als malalts, la prevenció i el tractament precoç.

La seva dedicació als pacients la realitzà en el terreny públic i també el privat. Des de 1954 fins 1987 dona assistència a l'Instituto Español de Ortodoncia, situat al carrer Trafalgar 14 1r, que va fundar junt amb Diego Costa del Río, i a la vegada atenia els pacients al seu despatx del carrer Provença 264, exercint l'ortodòncia de forma exclusiva. Anys més tard va obtenir una plaça a l'Institut Municipal d'Educació, essent Cap del Servei d'Ortodòncia profilàctica i precoç des de 1973 fins 1985.

El seu tarannà actiu el portà a transmetre els seus coneixements i experiència. Va ser docent en el Servei d'Estomatologia de l'Hospital de Sant Pau, ubicat en el pavelló de Santa Apol·lònia, servei que havia iniciat el seu pare i que durant molts anys suplí la manca d'una escola per l'ensenyament de l'odontologia a Catalunya. Donà cursos per tal de difondre el seu pensament funcionalista i el tractament amb les Plaques selectives de la seva invenció, per això no dubtà a traslladar-se arreu d'Europa (França, Itàlia i Països Baixos) i a Sudamèrica (Argentina). A la península donà cursos a Madrid i a Barcelona on anaven molts deixebles de totes les províncies. Acostumava assistir als congressos, nacionals (SEDO) i estrangers, que se celebraven en aquelles ciutats a les que hi podia viatjar tant en cotxe⁴, com en avió, les seves grans aficions. Presentà comunicacions a Frankfurt (1959) i a Numana (1971) i donà conferències a Leyden (1960), fent el mateix a la península, quedant constància de conferències a Barcelona i Alacant i taules rodones a la seu de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears que en deien "Diàlegs sobre Ortodòncia" i feia amb Diego Costa, Felipe Mestre, Josep Carrière i Arturo Costa. Curiosament ens consta que participà en una taula rodona sobre Anestèsia general ambulatoria, potser la única vegada que tracta un tema fora de la seva especialitat.

3. Enguany, en el congrés del 50è aniversari de Córdoba, una de les sessions portarà el seu nom.

4. El seu primer cotxe va ser un SEAT 600 D matrícula B-776638.

En ocasió de ser presentat abans de donar una conferència a la seu del col·legi professional, el van definir com un company laboriós, seriós i molt competent. Aquestes característiques determinants de la seva personalitat i la seva forma de pensar en el camp professional que li comportà l'adopció d'una filosofia terapèutica pròpia, li permeteren mantenir amistat amb molts professionals, entre els que destaquen Ruperto González Giralda, Felipe Landete, José María Moriyón, G. Korkhaus, Eduardo Meissner i Hugo Stockfisch com a representants dels molts amics que va tenir.

Aquest anar i venir entre l'aprenentatge i la docència el va fer en el marc de les societats científiques a les que periòdicament es va incorporar. El 1950 pertany a la European Orthodontic Society, dos anys després a la Société Française d'Orthopédie Dento-Facial, el 1959 a la Deutschen Gessellschaft für Kieferorthopädie i a la Sociedad Argentina de Ortopedia Funcional Maxilar, l'any 1968 a la SocietÀ Italiana di Ortodontia i finalment l'any 1971 a l'American Association of Orthodontics.

El seu pas per aquestes associacions científiques no va ser anodí sinó que li representà el reconeixement honorífic de les societats d'ortodòncia espanyola, argentina i italiana, i també rebé tal distinció del COEC l'any 1988, al complir els 70 anys i després de més de 30 anys d'exercici professional⁵.

Va rebre també el reconeixement de la professió quan a iniciativa de la Societat Catalana d'Odontostomatologia se li fa un sopar-homenatge el 30 de juny de 1993, afirmant a la convocatòria que: a punt d'acomplir les seves bodes d'or (de la professió), segueix fent-nos, any rera any, partícips tant dels seus coneixements com del seu entusiasme per la professió. Aquest dia se li va fer lliurament d'una placa amb un text prou explícit de la seva trajectòria "Al Dr. Joan Carol i Murillo, en reconeixement a la seva tasca per l'odontostomatologia a Catalunya i arreu del món". Reafirmant aquest aspecte universalista de Carol i en motiu del lliurament de la medalla de Santa Apol·lònia, l'any 1996, Ruperto González Giralda, que havia estat president de la SEDO escriu un telegrama, al president del COEC, amb unes significatives frases: "por la entrega de la medalla de Santa Apolonia que con tanto merecimiento le habéis otorgado por sus relevantes y múltiples servicios a la odontología en Cataluña, en España y en el extranjero, además de por sus eximios valores humanos".

5. D'acord amb l'apartat 5è de l'article 74 dels Estatuts col·legials, aprovats per Ordre de 15 d'octubre de 1985 de la Conselleria de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

OBRA CIENTÍFICA PUBLICADA

Seguint l'esperit funcionalista que imperava a l'Europa de l'època, la seva obra es basa en l'aplicació dels conceptes adquirits a les seves pròpies idees, amb el resultat d'una filosofia terapèutica pròpia, les Plaques selectives.

Publica 12 articles repartits en un total de 5 revistes, 4 de les quals són espanyoles (2 de catalanes) i 1 d'estrangera (dels Estats Units). De les espanyoles 5 articles a la Revista Española de Ortodoncia, amb seu primer a Madrid i des de l'any 1971 a València; 4 articles a la revista Ortodoncia Española, òrgan d'expressió de la SEDO; 1 article a la Revista Española de Estomatología amb seu a Barcelona; i 1 al Boletín Oficial del Colegio de la 2ª Región, és a dir, de Catalunya. A l'American Journal of Orthodontics publica 1 article.

La relació entre la quantitat de temes i els anys en què els publicà ens dona una corba que s'estén des de l'any 1955 fins el 1987, amb un moment de màxima producció els anys 1956 i 1957 amb 4 publicacions. Per anys tenim que de 1955 a 1958 publica 6 articles, dels anys 1961 a 1968 publica 4 articles, dels anys 1971 a 1973 publica 2 articles i l'any 1987 fa un capítol de llibre. La mitjana és de una publicació cada 2,5 anys.

Contingut

L'any 1955 quan estava tractant una maloclusió de prognatisme mandibular, amb tècniques convencionals del moment, té coneixement d'uns nous aparells que Bimler havia ideat per a tractar problemes funcionals. És tanta la fe que l'inspiren, que d'immediat els introdueix a la seva pràctica clínica i pot publicar uns casos amb resultats espectaculars. Diu Carol que "Els resultats obtinguts amb aquests aparells ens demostren que els teixits vius es deixen transformar ràpidament quan la terapèutica emprada respon a un sistema, la força reguladora del qual és la funció". També explica l'aplicació d'un aparell per a mantenir allò que s'ha tractat i que té certa flexibilitat, ajudant a corregir lleugeres recidives.

Plaques selectives de Carol

Amb aquests antecedents, l'any 1961 publica un article que titula "Aplicació funcional de les plaques selectives". Aquí Carol compila els coneixements

adquirits i l'experiència clínica, obtenint el que anomena Plaques Selectives, que és un aparell basat en l'associació de diferents idees terapèutiques. Tant és així, que ell mateix diu que ha agrupat una sèrie de detalls dels següents aparells:

- del Bimbler estàndard, l'arc vestibular superior.
- del Bimler retenedor, l'idea d'unir la part superior amb la inferior.
- de l'Activador clàssic, el retallat de l'acrílic per facilitar el moviment de les dents.

Les Plaques selectives s'han de fabricar segons l'oclusió constructiva presa sobre el pacient, utilitzant acrílic que dividirà per zones, segons els moviments que interessin fer, unides dorsalment per filferro de 0,9 ó 1 mm, i amb uns ressorts per els moviments particulars de les dents, de filferro de 0,7 ó 0,8 mm.

Tenen les característiques d'elasticitat i selectivitat dels moviments, i la senzillesa en la construcció, en la manipulació clínica i en les reparacions.

La seva actuació s'entén per a qualsevol tipus de maloclusió, segons la classificació d'Angle, amb la característica comuna de que el pacient estigui a la fase de dentició mixta. Aquest aparell no tant sols actua sobre les anomalies dentaries sinó també sobre els maxil·lars, essent a més d'ortodòncic un aparell ortopèdic.

Les possibilitats terapèutiques permeten efectuar la majoria de tractaments ortodòncics, però alguns d'ells en són particularment beneficiats:

- Expansió preventiva en dentició temporal, per a facilitar l'erupció de les incisives permanents.
- Correcció de l'articulació (oclusió) lateral.
- Disjunció lenta del maxil·lar superior.
- Correcció de la mossegada creuada anterior (classe III funcional).
- Elevació de l'articulació per a regular el pla oclusal, combinada a vegades amb el moviment distal o el d'expansió.
- Amb plaques especialment elaborades es pot realitzar tracció elàstica intermaxil·lar, convenient en certs casos d'avançament (progenie) o de retrusió mandibular.

Però també li trobem els seus límits:

- Rotació de dents, principalment canines i premolars.
- Moviments anteroposteriors.

I pot tenir els seus efectes adversos:

- Pot provocar infraoclusió, principalment dels sectors laterals.
- En els casos més desfavorables es poden produir mossegades obertes.

En definitiva, Carol ens deixa una classificació de les Plaques Selectives, basada en la seva funció, que ajuda a comprendre la complexitat de l'aparell.

Expansió	Simètrica	Superior - Inferior
	Asimètrica	Superior - Inferior
Distalació	Amb extraccions	Canines Superiors - Inferiors
		Premolars Superiors - Inferiors
	Sense extraccions	Zones laterals Superiors - Inferiors
Dilatació (selectiva: variacions en la grandària de les tres parts de la placa)		
		Superior - Inferior

ASPECTE HUMANÍSTIC

La cordial espontaneïtat del caràcter d'en Joan Carol va crear uns llaços afectius i d'amistat, dels quals n'és un ressò significatiu aquest record que l'odontòleg José Maria Moriyón li va dedicar "... recordar ese afecto profundo y de admiración que Juan Carol, como persona y como profesional, supo despertar en la SEDO, y en todos cuantos tuvimos la inmensa suerte de ser sus colegas y, sobre todo, de honrarnos siendo sus amigos".

En una carta a un dels germans Carol, el mateix Moriyón li diu "Su bondad de base, su entusiasmo profesional, su a veces inocente concepto del mundo y de las cosas, me hicieron quererle desde que le conocí; y contribuyeron a mantener mi fe en que la humanidad va a más y en que tiene un Futuro que, como ves, me atrevo a escribir con mayúsculas. Le debo tanto y en tantos aspectos, que me ha sido imposible pagárselo en este mundo. Dios a quien, como dice San Pablo, estará viendo ahora cara a cara, lo habrá hecho con creces".

Que en el record de Moriyón, a més de l'afectivitat hi havia una observació objectiva, ho confirma l'anècdota (possiblement entre les moltes que es desconeixen) que un dels seus germans ha explicat. Observant el desconsol

d'una senyora davant del fèretre, i sorprès pel fet, cada vegada més inusitat de l'espontaneïtat en manifestar el dolor, li va preguntar quina relació hi havia tingut. Ella va respondre: m'havia fet l'ortodòncia. En aquesta breu resposta de la que encara era una col·legiala, en el millor sentit de la paraula, hi havia la constatació que el misteri de la mort va unit al misteri d'allò que és més recòndit en les persones. Potser aquest és el sentit d'aquelles enigmàtiques paraules de Joan Maragall: Ai la mort! que n'est d'embellidora.

Carol ens deixà a la primavera de l'any 1997 i els seus germans, recordant la seva dedicació professional i la manera com l'havia exercit, d'acord amb els seus principis ètics, van suggerir una reflexió de Roger Garaudy pel recordatori: La meditació sobre la mort és una reflexió sobre la vida, sobre la seva realitat més íntima: el que he estimat, el que he creat i allò sobre el que la meua consciència ha reflexionat. Aquests són els veritables fonaments per trobar sentit a la vida i a la mort.

El seu epígraf i/o el seu llegat es podria concloure en unes paraules seves que donen llum al camí dels professionals que treballen en l'ortodòncia, sobretot d'aquells que s'hi inicien: *UNA RESPONSABILITAT PRINCIPAL ÉS LA PREVENCIÓ DE LA MALOCLUSIÓ, ÉS A DIR, UN TRACTAMENT PRECOÇ PER EVITAR UNA MALOCLUSIÓ MÉS IMPORTANT.*

Bibliografia

1. Carol-Murillo J. Los aparatos de Bimler (progenie) y mantenedor o retenedor de oclusión. Rev Esp Ortod. 1955; I : 53
2. Carol-Murillo J. Anomalías tratadas con aparatos removibles. Ortod Esp. 1956; II : 247
3. Carol-Murillo J. Aparatología para distalar. Rev Esp Estomatol. 1956; IV (3): 239
4. Carol-Murillo J. Placas de dilatación selectiva. Ortod Esp. 1957; III : 220
5. Carol-Murillo J. Placas para distalar procesos laterales. Ortod Esp. 1957; III : 245
6. Carol-Murillo J. Placas ortodóncicas, sus posibilidades y limitaciones. Bol Col 2ª Región. 1958
7. Carol-Murillo J. Aplicación funcional de las placas selectivas. Rev Esp Ortod. 1961; VII : 49
8. Carol-Murillo J. Tratamiento funcional de la clase II división I en dentadura mixta.

Rev Esp Ortod. 1961; VII : 221-230

9. Carol-Murillo J. Mejora del anclaje en las placas ortodóncicas. Ortod Esp. 1964; X : 87

10. Carol-Murillo J. Tratamiento de la clase I de Angle. Rev Esp Ortod. 1968; XIV : 119-128

11. Carol-Murillo J. Placas ortodóncicas selectivas (20 años de experiencia). Rev Esp Ortod. 1971; I (1) : 1-25

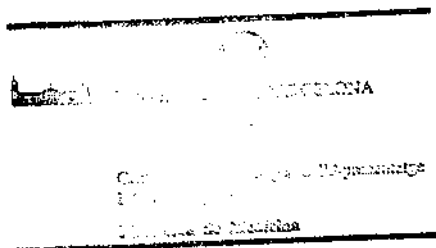
12. Carol-Murillo J. Mixed dentition treatment with the selective functional appliance. Am J Orthod. 1973; 63 (6): 596-605

13. Carol-Murillo J. Prevención y tratamiento precoz en ortopedia dentofacial. En: Ortodoncia actual. Ed. Doyma. 1987;117-121

14. Mayoral J, Mayoral G. Ortodoncia. Principios fundamentales y práctica. Barcelona: Labor. 1990.

15. Ustrell JM. Història de l'odontologia. Ed. UB. 2000

16. Ustrell JM. El doctor Joan Carol i Montfort i la Catalunya del seu temps. Família Carol. 2000

Annex. Currículum vitae

Dades personals

Cognoms i nom: Carol i Murillo, Joan
Naixement: Data: 18-12-1917 Població: Barcelona
Nivell acadèmic: Llicenciat en Odontologia
Exercici professional: Barcelona
Mort: Data: 29-04-1997 Població: Barcelona

1. Títols acadèmics

1.1. Classe: Títol d'Odontòleg
Lloc: Escuela de Odontología. Madrid. Data: 20-03-1945

2. Docència

2.1. Tipus: Professor. Lloc: Servei d'Estomatologia. Hospital de Sant Pau

3. Exercici professional

3.1. Categoria: Ortodòncia en exclusiva
Ciutat: Barcelona (Provença 264). Data: 1947-1996
3.2. Categoria: Fundador
Entitat: Instituto Español de Ortodoncia. Ciutat: Barcelona. Data: 1954-1987
3.3. Categoria: Cap del Servei
Entitat: Institut Municipal d'Educació (Servei d'Ortodòncia). Ciutat: Barcelona. Data: 1973-1985

4. Publicacions - Separates

4.1. Títol: Les plaques orthodontiques: leurs possibilités et leurs limitations.
4.2. Títol: Oportunidad del tratamiento ortodóntico.
ATTI del Congreso SIDO. Numana. 1971; 223-250

5. Publicacions - Articles

5.1. Nacionals

5.1.1. Títol: Los aparatos de Bimler (progenie) y mantenedor o retenedor de oclusión
Publicació: Revista Española de Ortodoncia. Madrid. 1955; I : 53
5.1.2. Títol: Anomalías tratadas con aparatos removibles

- Publicació: Ortodoncia Española. Madrid. 1956; II : 247
- 5.1.3. Títol: Aparatología para distalar
Publicació: Revista Española de Estomatología. Barcelona. 1956; IV (3): 239
- 5.1.4. Títol: Placas de dilatación selectiva
Publicació: Ortodoncia Española. Madrid. 1957; III : 220
- 5.1.5. Títol: Placas para distalar procesos laterales
Publicació: Ortodoncia Española. Madrid. 1957; III : 245
- 5.1.6. Títol: Placas ortodóncicas, sus posibilidades y limitaciones
Publicació: Boletín Oficial del Colegio de la 2ª Región. Barcelona. 1958
- 5.1.7. Títol: Aplicación funcional de las placas selectivas
Publicació: Revista Española de Ortodoncia. Madrid. 1961; VII : 49
- 5.1.8. Títol: Tratamiento funcional de la clase II división I en dentadura mixta
Publicació: Revista Española de Ortodoncia. Madrid. 1961; VII : 221-230
- 5.1.9. Títol: Mejora del anclaje en las placas ortodóncicas
Publicació: Ortodoncia Española. Madrid. 1964; X : 87
- 5.1.10. Títol: Tratamiento de la clase I de Angle
Publicació: Revista Española de Ortodoncia. Madrid. 1968; XIV : 119-128
- 5.1.11. Títol: Placas ortodóncicas selectivas (20 años de experiencia)
Publicació: Revista Española de Ortodoncia. Valencia. 1971; I (1): 1-25

5.2. Internacionals

- 5.2.1. Títol: Mixed dentition treatment with the selective functional appliance
Publicació: American Journal of Orthodontics. St. Louis. 1973; 63 (6): 596-605

6. Publicacions – Capítols de llibres

- 6.1. Títol: Prevención y tratamiento precoz en ortopedia dentofacial. Publicació: Ortodoncia actual. Editorial: Doyma. Data: 1987

7. Comunicacions presentades a congressos

- 7.1. Títol: Die Kieferorthopadische Selentivplatte
Tipus: Congreso Deutschen Gessellschaft für Kieferorthopädie
Lloc: Frankfurt. Data: 1959
- 7.2. Títol: Oportunidad del tratamiento ortodóncico
Tipus: Congreso Societá Italiana di Ortodontia
Lloc: Numana. Data: 1971

8. Cursos impartits

- 8.1. Títol: Aparatología removible activa y funcional
Entitat: Sociedad Española de Ortodoncia

- Lloc: Madrid. Data: 14-19 abril 1975
- 8.2. Títol: Aparatologia mòvil
Entitat: Colegio Oficial de Odontólogos y Estomatólogos de la 1ª Región
Lloc: Madrid. Data: 6-7 març 1987
- 8.3. Títol: Las placas ortodòncicas selectivas y su aplicaci3n funcional
Entitat: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Lloc: Barcelona. Data: 24-25 maig 1989
- 8.4. Títol: Las placas ortodòncicas selectivas y su aplicaci3n funcional
Entitat: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Lloc: Barcelona. Data: 24-25 maig 1991
- 8.5. Cursos d'Ortodòncia impartits a les Facultats d'Odontologia de França, Països Baixos, Itàlia, Argentina (Buenos Aires)

9. Altres mèrits

A. Conferències dictades

- A.1. Títol: Placas ortodòncicas, sus posibilidades y limitaciones
Lloc: Colegio Oficial de Odontólogos y Estomatólogos de la 2ª Región
Ciutat: Barcelona. Data: 1958
- A.2. Títol: Placas ortodòncicas selectivas
Lloc: Universitat de Leyden
Ciutat: Leyden (Països Baixos). Data: 1960
- A.3. Títol: Prevenci3 i tractament precoç en ortopèdia dentofacial (aparatologia mòbil i funcional)
Lloc: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Ciutat: Barcelona. Data: 1987
- A.4. Títol: En memoria de Costa del R3o
Lloc: XXXVII Reuni3 Anual de la SEDO
Ciutat: Alacant. Data: 1990

B. Taules rodones

- B.1. Títol: I sesi3n de diàlogos sobre Ortodòncia
Ponents: Costa D, Carol J, Mestre F, Carrière J, Costa A.
Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears.
Data: 5 març 1965
- B.2. Títol: II sesi3n de diàlogos sobre Ortodòncia
Ponents: Costa D, Carol J, Mestre F, Carrière J, Costa A.
Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears.
Data: 2 abril 1965
- B.3. Títol: Taula rodona sobre Anestesiologia general ambulatoria en Odontologia

Ponents: Cochs J, Ruz F, Carol J, Pifarré E, Serraller A, Pallejà J, Cabarrocas

E.

Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears.
Data: 26 maig 1965

B.4.

Títol: III sesión de diálogos sobre Ortodoncia
Ponents: Costa D, Carol J, Mestre F, Carrière J, Costa A.
Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears.
Data: 8 juny 1965

C. Organització de congressos

C.1.

Entitat: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Comissió: Actes socials
Congrés: II Congreso Internacional de Odontología y XXII Nacional
Espanyol. Data: 29 abril – 5 maig de 1973

D. Societats científiques

D.1.

Organisme: European Orthodontic Society. 1950

D.2.

Organisme: Société Française d'Orthopédie Dento-Facial. 1952

D.3.

Organisme: Deutschen Gessellschaft für Kieferorthopädie. 1959

D.4.

Organisme: Sociedad Argentina de Ortopedia Funcional Maxilar. 1959

D.5.

Organisme: Società Italiana di Ortodontia. 1968

D.6.

Organisme: American Association of Orthodontists. 1971

E. Distincions

E.1.

Organisme: Sociedad Española de Ortodoncia
Categoria: Membre fundador. 1954

E.2.

Organisme: Sociedad Española de Ortodoncia
Categoria: Membre d'honor. 1954

E.2.

Organisme: Sociedad Argentina de Ortopedia Funcional Maxilar
Categoria: Membre honorari l. 959

E.3.

Organisme: Sociedad Española de Odontopediatria
Categoria: Membre fundador. 1975

E.4.

Organisme: Società Italiana di Ortodontia
Categoria: Soci honorari. 1988

E.5.

Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Categoria: Col·legiat honorífic de mèrit. 1988

F. Altres distincions

- F.1. Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Tipus: Medalla de Santa Apol·lònia. 1996

G. Càrrecs

- G.1. Organisme: Institut Municipal d'Educació. Ajuntament de Barcelona
Categoria: Cap del Servei d'Ortodòncia profilàctica i precoç
Data: 1973 a 1985
- G.2. Organisme: Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya
Categoria: Membre de la Comissió d'Ensenyament
Data: 1968